EUROPEISKA UNIONENS
DOMSTOL

Domstolens **dom**
i mål C-395/25 | Orkla Care

Pressmeddelande nr 161/26

Luxemburg den 5 november 2026

Konsumentskydd: Domstolen klargör i vilka fall förpackningar för kemiska produkter riskerar att vilseleda konsumenter på grund av att de liknar livsmedelsförpackningar

Det svenska företaget Orkla Care AB säljer kemiska produkter, bland annat tvättmedel, i färgade avlånga kartongförpackningar med invikt överdel försedd med en skruvkork.

Efter klagomål från konsumenter som påpekade att dessa förpackningar liknar livsmedelsförpackningar förbjöd svenska Kemikalieinspektionen saluföringen av nio produkter i sådana förpackningar, med stöd av förordningen om förpackning av farliga ämnen eller blandningar[1].

Orkla överklagade beslutet i svensk domstol. Mark- och miljööverdomstolen vände sig till EU-domstolen för att få klargjort vilka kriterier som ska tillämpas för att, med beaktande av denna förordning, bedöma likheten mellan förpackningar för farliga ämnen och förpackningar för livsmedel.

För det första konstaterar EU-domstolen att de aktuella förpackningarna innehåller ett ämne eller en blandning som **utgör en hälsofara**. Följaktligen måste leverantörerna se till att detta ämne eller denna blandning märks och förpackas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordningen.

För det andra finner EU-domstolen att eftersom förordningen inte uttryckligen anger vilka kriterier som ska tillämpas för att bedöma likheten mellan förpackningar för kemiska produkter och förpackningar för livsmedel, ska hänsyn tas till **de förstnämnda förpackningarnas allmänna utseende**, varvid alla deras märkbara egenskaper ska beaktas. Likhet ska anses föreligga när förpackningen, med beaktande av dessa egenskaper, liknar en livsmedelsförpackning och kan förväxlas med en sådan på grund av särdrag med hjälp av vilka allmänheten vanligen kan identifiera livsmedel. Det rör sig bland annat om form, storlek, volym, design, färg, märkning, material, textur och lukt, eller en kombination av flera av dessa egenskaper. Dessutom måste denna bedömning göras från fall till fall och bidra till att säkerställa en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa.

I detta sammanhang finner EU-domstolen att **det faktum att det finns en extra säkerhetsanordning,** såsom en etikett som täcker korken och är avsedd att rivas av vid den första användningen, **inte gör att en eventuell likhet mellan förpackningarna kan uteslutas om denna anordning inte på ett bestående sätt förändrar det helhetsintryck** som förpackningen ger, i och med att den inte förblir intakt under förpackningens hela livslängd.

För det tredje anser EU-domstolen att marknadskontrollmyndigheten[2] i en medlemsstat ska beakta den omständigheten att förpackningen återger utseendet på en produkt som konsumenterna i den staten känner till och känner igen. Den måste därför göra sin bedömning **med utgångspunkt i de personer som faktiskt exponeras för den aktuella produkten på den nationella marknaden.** Därav följer att den nationella myndigheten inte är skyldig att pröva om samma likhet även skulle kunna anses vilseledande i andra medlemsstater där produkten saluförs.

För det fjärde påpekar EU-domstolen att **förordningens konsumentbegrepp** inte endast **omfattar** normalt informerade samt skäligen uppmärksamma och medvetna genomsnittskonsumenter, utan **alla personer som kan komma att använda produkten vid någon tidpunkt efter förvärvet. Begreppet omfattar även barn och personer i utsatta grupper**, vilka kan löpa särskilt stor risk att förväxla produkterna. Följaktligen ska hänsyn tas till dessa personers förmåga

att uppfatta egenskaperna hos en förpackning som innehåller ett farligt ämne eller en farlig blandning.

För det femte anser EU-domstolen att det med hänsyn till målet att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa inte, vid bedömningen av om en förpackning uppfyller gällande krav, kan krävas att en hög risk påvisas, utan att **det räcker med en icke försumbar risk**. Det är dessutom inte nödvändigt att styrka förekomsten av fall där en konsument redan har vilseletts av likheten mellan förpackningarna.

För det sjätte konstaterar EU-domstolen att **de nationella myndigheterna inte måste beakta vare sig farokategorierna eller de specifika risker som de berörda produkterna är förenade med**, och att man ska tillämpa likhetskriterierna på samma sätt, oberoende av typen av fara och användningsförhållandena, i syfte att förebygga varje risk för farlig exponering.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för medlemsstaternas domstolar att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till Europeiska unionens domstol med frågor om tolkningen av EU-rätten eller om giltigheten av en EU-akt.

Tribunalen är behörig att pröva och avgöra mål om förhandsavgörande som uteslutande avser 1) det gemensamma systemet för mervärdesskatt (moms), 2) punktskatter, 3) tullkodexen, 4) tullklassificering av varor i Kombinerade nomenklaturen, 5) kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning eller försenade eller inställda transporttjänster eller 6) systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. EU-domstolen är behörig att pröva och avgöra alla andra mål om förhandsavgörande.

Varken domstolen eller tribunalen avgör det nationella målet. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra målet i enlighet med domstolens eller tribunalens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen. Redogörelsen för de faktiska omständigheterna och de tillämpliga bestämmelserna avser den relevanta tidsperioden och grundar sig på handlingarna i målet.

Domen i fulltext och eventuellt en resumé av domen publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Jarosław Zasada ✆ (+352) 4303 2793.

Bilder från avkunnandet av domen finns tillgängliga på ”Curia Web TV”.

Håll dig uppdaterad!

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar.

[2] Marknadskontrollmyndigheter är organ som utsetts av medlemsstaterna för att inom sina respektive territorier övervaka att de regler som gäller för produkter som släpps ut på marknaden efterlevs.